

λον προσήκει, πρὸς τε τὰ τοῦ σώματος καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἰδιώματα κα-
 τακολουθεῖν τὸ ποιητικὸν τοῦ κατ' αὐτὸν τῶν ἀσέρων σχηματισμοῦ, διασιε-
 πηομένης, ἀπαξ γὰρ ἐν ἀρχῇ τὸ σπέρμα τοιοῦν δὲ πῶς γινόμενον, ἐκ τῆς
 τοῦ πᾶσι δέχοντος διαδόσεως, καὶν διάφορον γίνηται ἴσῳ κατὰ εὐν ἐφεξῆς
 σωματοποιήσεως χρόνους, αὐτὸ πῶς οἰκίαν μόνω ἕλλω φυσικῶς πρὸς
 ἐπισημνίων ἐαυτῷ κατὰ πῶς αὐξήσιν, ἐπι μᾶλλον ἴσομοιοῦται τῇ τῆς
 πρώτης ἰδιότητος ἰδιοτροπία, ἡδὲ δὲ τῶν μὴ γνωσκόντων, ὅπως ὡς ἐπί-
 παν συμβαίνει, τῇ κατὰ πῶς ἐκφρατικῶς ἀρχῇ καὶ εἰς ταῦτα προσέχειν ἀ-
 ναγκαῖον, ὡς μεγίστη καὶ ταύτη, καὶ μόνω τούτῳ τῆς πρώτης ἀπομνή-
 τῶ δὲ ἐκείνης καὶ τὰ πρὸ τῆς ἐκτέξεως διώκεται προγνώσκειν, ἢ γὰρ
 εἰ πῶς μὲν ἀρχικῶς αὐτὸς ἔποι, πῶς δὲ ὡς ἀρχικῶς τὸ μέγεθος αὐτῆς
 τῶ μὲν χρόνῳ γίνεται δεύτερον, ἴσον δὲ καὶ μᾶλλον τελειότερον τῇ διωκίμῃ
 σχεδόντε δικαίως ἐκείνη μὲν αὐτὸν ὀνομάζοιτο σπέρματος ἀνθρώπινη γένεσις,
 αὐτὴ δὲ ἀνθρώπου. πλῆθιστα γὰρ τότε πρὸς λαμβάνει τὸ βρέφος, αἰ μὴ
 πρότερον ὅτε κατὰ γαστρὸς ἦν προσῆν αὐτῷ, καὶ αὐτὰ τε ἴδια μόνως τῆς ἀν-
 θρωπίνης φύσεως, ὅτε σώματος σχηματισμὸς, καὶν μηδὲν αὐτῷ δοκῆ τὸ κα-
 τὰ πῶς ἐκτεξίω πᾶσι δέχον εἰς τὸ τοιοῦνδε εἶναι συμβάλλεται, αὐτῷ γοῦν τὸ
 κατὰ τὸν οἰκίον τοῦ πᾶσι δέχοντος σχηματισμὸν εἰς φῶς ἐλθεῖν συμβάλλεται,
 τῆς φύσεως μετὰ πῶς τελείωσιν, πρὸς τὸ ὁμοίωτυπον κατὰ σῆμα τῷ κα-
 ταρχαῖς διαμορφώσεται, μερικῶς πῶς ὁρμῶν τῆς ἴσῳ ποιουμένης, ὡς
 εὐλόγως ἢ τῇ τοιούτων ἡγεῖσθαι δηλοποιῶν εἶναι τὸν κατὰ πῶς ἴσῳ
 τῇ ἀσέρων σχηματισμὸν, οὐχ ὡς ποιητικὸν μὲν τοῖς πάντως δὲ ὡς ἴσῳ ἀγ-
 κης ἔχοντα καὶ κατὰ φύσιν ὁμοίωτα τὸν τῇ διωκίμῃ τὸ ποιητικὸν, πρὸς ἐξέ-
 ως δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἡμῖν οὐσης, ἢ ἴσῳ τὸ μέρος ἐφοδικῶς ἀναπληρῶσαι,
 κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ τῆς δὲ τῆς (σωτάξεως ὑψηλοῦ μὲν ἐπιλογισμὸν πᾶσι τὸν
 διωκτοῦ τῆς ποιότητος προγνώσεως, τὸν μὲν ἀρχαῖον τῶν προερέσεων
 εὐφῶν τὸν κατὰ ἴσῳ συγκριτικὸν εἶδος τῇ ἀσέρων πάντων ἢ πλείων,
 πολυχρωμῶν ὄντα καὶ σχεδὸν ἀπειρον εἴτις αὐτὸν ἀκριβοῦν ἐθέλει κατὰ
 πῶς διέξοδον, ἢ μᾶλλον ἐν ταῖς κῆ μέρος ἐπιβολαῖς τῶν φυσικῶς ἐπισιε-
 πηομένων, ἢ ἐν ταῖς πᾶσι δέχονσι θεωρεῖσθαι διωκίμων, παρατηρούμεθα, δὲ
 τε τὸ δύσχετον ὅ τὸ δυσδιέξοδον, τὰς δὲ πραγματείας αὐτὰς διῶν ἔκα-
 σαν τῇ εἰδῶν κατὰ τὸν ἐπιβληματικὸν ἴσῳ σιωράται ὅ τὰς κατὰ τὸ ἴ-
 διοτροπον ἢ ὅλοσχεδόν τῶν ἀσέρων πρὸς ἕκαστον, ποιητικῶς διωκίμῃ
 ὡς ἐνι μάλιστα πᾶσι ἀκροῦσθαι ἢ ἐπιτετμημένως κατὰ τὸν φυσικὸν σο-
 χισμὸν